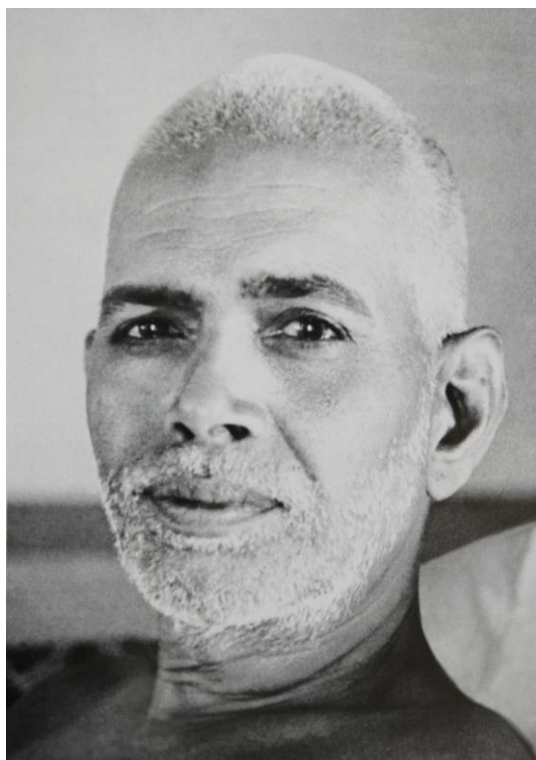


Bhagaván Šrí Ramana Mahárši

**Ulladu Narpadu Kalivenba
Čtyřicet slok o Skutečnosti**

(zveřejněno na www.rudolfskarnitzl.cz)



Přeloženo podle anglického překladu z Tamilštiny
od Sádhu Óma a Michaela Jamese, s poznámkami Michaela Jamese

Úvod

Původní anglický text, jenž je zde spolu s jeho českým překladem předložen, je možné nalézt na webových stránkách Davida Godmana:

<http://sri-ramana-maharshi.blogspot.com/2008/05/ulladu-narpadu-kalivenba.html>,

kde je zájemcům volně k dispozici. David Godman zde také uvádí krátké vysvětlení o původu této anglické verze, jejímiž autory jsou Sádhu Óm a Michael James, jakož i krátký úvod druhého z překladatelů. V následujících odstavcích jsou oba texty uvedeny.

Když jsem dělal soupis Tamilských děl, jež byla zpívána za dnů Bhagavána, zařadil jsem i *Ulladu Narpadu Kalivenba*. Jedná se o verzi *Ulladu Narpadu* mírně odlišnou od té, jež se objevila v *Sebraných spisech (Collected Works of Sri Ramana Maharshi, pozn. překl.)*. Předkládám zde úplný překlad této *kalivenba* verze, spolu s úvodem Michaela Jamese vysvětlujícím, proč je text odlišný. Překlad byl pořízen Sádhu Ómem a Michalem Jamesem a poprvé se objevil v *The Mountain Path*, 1981, str. 217-222. Vysvětlující poznámky za některými verši jsou taktéž od Michaela.

David Godman

Bhagaván Šrí Ramana napsal řadu svých Tamilských děl, jako např. *Ulladu Narpadu, Ekatma Panchakam, Devikalottaram, Atma Sakshatkara Prakaranam, Bhagavad Gita Saram* či *Atma Bodham*, v metru *venby*, čtyřřádkovém metru obsahujícím čtyři stopy v každých třech prvních řádcích a tři stopy ve čtvrtém řádku. Protože za Bhagavánových dnů prováděli stoupenci v ášramu pravidelnou recitaci (*parájánu*) jeho děl, on sám převedl všechna výše uvedená díla (tj. všechna svá díla psaná v metru *venby* kromě *Sri Arunachala Pancharatnam*) do metru *kalivenby* prodloužením třetí stopy a přidáním čtvrté stopy ve čtvrtém řádku každého verše, čímž jej spojil s veršem následujícím a usnadnil tak udržení kontinuity během recitace. Tato díla v metru *kalivenby* byla vydána za života Šrí Bhagavána jako malé samostatné knížky či brožury, a nyní byla sebrána a brzy budou vydána ášramem v Tamilštině v jednom svazku nazvaném *Kalivenba Nunmalai*.

Jelikož části, které takto Šrí Bhagaván přidal ke čtvrtému řádku každého verše, mohou obsahovat jedno či více slov, známých jako „spojující slova“, tato slova nejen usnadňují recitaci, ale také obohacují význam předešlého či následujícího verše. Níže je předkládán doslovný převod *kalivenba* verze *Ulladu Narpadu (Čtyřicetí slok o Skutečnosti)* do angličtiny od Sádhu Óma. Spojující slova jsou uvedena tučně.

Michael James

Čtyřicet slok o Skutečnosti

Payiram – Úvodní verše
složené Šrí Muruganarem

1

When Murugan entreated, 'Graciously reveal to us the nature of Reality and the means of attaining it so that we may be saved,' the great Sri Ramana, being free from the delusion of this unreal world, joyously and authoritatively revealed Ulladu Narpadu [The Forty Verses on Reality].

Velký Šrí Ramana, jsa volný od klamu tohoto neskutečného světa, když jej Murugan požádal, „Laskavě nám odhal přirozenost Skutečnosti a prostředky k jejímu dosažení, tak, abychom mohli být zachráněni,“ radostně a autoritativně odhalil *Ulladu Narpadu (Čtyřicet veršů o Skutečnosti)*.

2

Know that Sri Ramana, who had composed in venba metre those Forty Verses on Reality proclaiming that Reality is only one, linked them fittingly and thus converted them into one perfect kalivenba, so that those who say that Reality is not one but many, may understand [the oneness of Reality].

Vězte, že Šrí Ramana, který těchto *Čtyřicet veršů o Skutečnosti*, prohlašujících, že Skutečnost je jen jedna, složil v metru *venby*, je vhodně doplnil a tak převedl do dokonalé *kalivenby*, aby ti, kteří říkají, že Skutečnost není jedna ale mnohá, mohli porozumět (jedinosti Skutečnosti).

Mangalam – Žehnající verše

1

Could there be the consciousness 'am' [chit] if there did not exist the reality ['I', sat]? Since that Reality exists in the heart, beyond thought, who can and how to meditate upon that Reality, which is called the Heart? To abide in the Heart, as it is [that is, without thought, as 'I am'] is truly meditating [upon it]. Know thus.

Alternatively: 'Can there be a consciousness [chit] other than existence [sat] to meditate [upon existence]?' Refer also to verse 23 of Upadesa Undiyar.

Mohlo by zde být vědomí „jsem“ (čít), kdyby neexistovala skutečnost („já“, sat)? Jelikož tato Skutečnost existuje v srdci, za myšlením, kdo a jak by mohl o Skutečnosti, jež je nazývána Srdcem, meditovat? Zůstávat v Srdci, tak, jak je (tj. bez myšlení, jako „já jsem“), je skutečnou meditací (o něm).

Alternativa: „Mohlo by zde být vědomí (čit) odlišné od existence (sat), aby (o existenci) bylo možno meditovat?“ Viz také verš 23 Upadéša Undijár.

2

Mature souls who have an intense **inner** fear of death reach the Feet of the birthless and deathless Supreme Lord as their refuge. Through this surrender of theirs, they [the ego] are dead. Being now deathless, **the Eternal**, can they again have the thought of death?

Zralé duše, mající intenzivní strach ze smrti, dosahují Nohou nezrozeného a neumírajícího Svrchovaného Pána jako svého útočiště. Skrze toto své odevzdání jsou mrtví (jejich ego je mrtvé). Jsouce nyní nesmrtelní, Věční, mohou ještě uvažovat o smrti?

Nul – Text

1

Because we [the ego], **whose nature is to see** [objects other than ourself], see the world, the acceptance of a first principle having a power [sakti] which can make it appear as many, is unanimous. The picture of names and forms [the world which is seen], the seer, the screen and the light – all these are He [that first principle], who is Self.

Jelikož my (ego), **jejichž přirozeností je zřít** (objekty od nás odlišné), zříme svět, musíme jednomyslně uznat existenci základního principu, oplývajícího silou (*šakti*), jež mu umožňuje jevit se jako mnohý. Obraz jmen a tvarů (svět, jenž je zřen), ten, kdo zří, plátno i světlo – vše to je On (onen základní princip), který je Self.

2

All religions first postulate three principles, **the world, soul and God**. To say that one principle alone appears as the three principles, or that the three principles are always three principles is possible only so long as the ego [ahankara] exists. To abide in one's own state, 'I' [the ego] having been annihilated, is the highest.

Všechna náboženství na prvním místě předpokládají tři principy, **svět, duši a Boha**. Říkat, že se onen jediný princip sám jeví jako principy tři, nebo že tyto tři principy jsou vždy třemi principy, je možné jen dokud existuje ego (*ahankára*). Přebývat ve svém vlastním stavu, když „já“ (ego) bylo zničeno, je tím nejvyšším.

3

'The world is real', 'No, it is an unreal appearance'; 'The world is sentient', 'It is not'; 'The world is happiness', 'It is not' [in other words, 'The world is *sat-chit-ananda*', 'No, it is not'] – what is the use of arguing thus **in vain**? That state in which, by giving up [knowing] the world and by knowing oneself, 'I' [the ego] is lost and thereby [the notions of] oneness and duality themselves are lost, is loved by all.

„Svět je skutečný“, „Ne, je neskutečným zdáním“; „Svět je citný“, „Není“; „Svět je štěstím“, „Není“ (jinými slovy, „Svět je *sat-čít-ánanda*“, „Ne, není“) – k čemu jsou takové **zbytečné** hádky? Všemi milován je onen stav, v němž je „já“ (ego) ztraceno skrze vzdání se (poznávání) světa a skrze poznávání sebe sama, a v němž tak zmizela i (představa o) jednot(i) a dvojnost(i).

4

If oneself is a form **of flesh** [a body], the world and God will also be likewise [i.e. will also be forms]; if oneself is not a form, who can see their forms, and how? Can the sight [the seer] be otherwise than the eye [the seer]? Verily, Self **is** the Eye, the unlimited [and therefore formless] Eye.

Hence, being formless, Self can never see forms. On the other hand, since the ego or mind can come into existence only by identifying itself as form (a body), it can only see forms and can never see Self, the formless Reality.

Jsme-li tvarem **z masa** (tělem), svět a Bůh budou také takoví (tj. budou také tvary); nejsme-li tvarem, kdo by mohl spatřovat jejich tvary a jak? Může být pohled (to, co je viděno) odlišný od oka (toho, kdo vidí)? Skutečné Oko, neomezené (a proto beztvaré) Oko **je** Self.

Proto, jsouc beztvaré, Self nemůže nikdy vidět tvary. Na druhou stranu, jelikož ego či mysl může vejít do existence jedině identifikací sebe jakožto tvaru (těla), je schopné vidět pouze tvary a nikdy nemůže uvidět Self, beztvárou Skutečnost.

5

If we scrutinise, the body is a form composed of five sheaths. Therefore, the five sheaths are all included in the term 'body' [that is, any of the five sheaths may be denoted when we use the term 'body']. Does the world exist apart from the body? Say, is there anyone who without a body has seen a world?

Zkoumáme-li, tělo je tvarem složeným z pěti obalů. Proto všech těchto pět obalů je zahrnuto v pojmu „tělo“ (to jest, když použijeme pojem „tělo“, může to znamenat jakýkoli z těchto pěti obalů). Existuje svět mimo tělo? Řekněte, je snad někdo, kdo, aniž má tělo, vidí svět?

6

The world **we see** is nothing other than the form of the five sense-knowledges [sight, sound, smell, taste and touch]. Those five sense-knowledges are known through the five sense-organs. Since the one mind perceives the world through the five sense-organs, say, can there be a world apart from the mind?

Svět, **který vidíme**, není ničím jiným než formou pěti smyslových poznání (zraku, sluchu, čichu, chuti a hmatu). Těchto pět smyslových poznání je známo díky pěti smyslovým orgánům. Jelikož jediná mysl vnímá svět skrze pět smyslových orgánů, řekněte, může existovat svět oddělený od mysli?

7

Although the world [the seen] **which is in front of us** and the mind [the seer] rise and set together, it is by the mind alone that the world shines. The whole [*purnam*] which is the base for the world and the mind to rise from and set in, but which itself shines without rising or setting – that alone **is** the Reality.

Ačkoli svět (viděné), **jenž je před námi**, a mysl (vidící) povstávají a zapadají společně, svět svítí jedině díky mysli. Celek (*purnam*), jenž je základem, z něhož svět i mysl povstávají a do něhož zapadají, který však sám svítí, aniž by povstával či zapadal – ten jediný **je** Skutečností.

8

Whoever worships [the Supreme Reality] in whatever form, giving it whatever name, that is the way to see that Reality in [that] name and form, **since it is possible** [to see it thus]. Yet knowing one's own truth in the truth of that Supreme Reality, subsiding [into It] and being one [with It], is the true seeing. Know thus.

Uctívání (Svrchované Skutečnosti) v jakémkoli tvaru, pod jakýmkoli jménem, je způsobem, jak zřít onu Skutečnost v (tomto) jménu a tvaru, **neboť to je možné** (takto ji zřít). Nicméně pravé zření znamená poznat svou vlastní pravdu v pravdě této Svrchované Skutečnosti, klesnout (do Ní) a být jedno (s Ní). To vězte.

9

The dyads [the pairs of opposites such as knowledge and ignorance, pleasure and pain, etc.] and the triads [the three factors of objective knowledge such as the knower, the knowing and the object known, the seer, the seeing and the object seen, etc.] – [which are unreal appearances like] **the blueness of the sky** – always depend for their existence upon the one [the ego or mind, the thought 'I am the body']. If one looks within the mind, 'What is that one?' [in other words, 'Who am I, that ego?'], the dyads and triads will disappear [since their base, the ego, will be found to be non-existent]. Only those who have thus seen [the non-existence of the ego] are the Seers of Truth. Hence they will not be deluded [by the unreal appearance of the dyads and triads]. See thus.

Dvojice (páry protiv, jako poznání a nevědomost, potěšení a bolest, atd.) a trojice (tři faktory objektivního poznání, jako poznávající, poznávání a poznávaný objekt, vidící, vidění a viděný objekt, atd.) – (jež jsou klamným zdáním jako) **modrá barva oblohy** – vždy svou existencí závisejí na jednom (egu či mysli, myšlence „já jsem tělo“). Když se tento jeden podívá do mysli, „Co je tento jeden?“ (jinými slovy, „Kdo jsem já, toto ego?“), dvojice a trojice zmizí (neboť jejich základ, ego, bude rozpoznáno jako neexistující). Pouze ti, kdo takto zří (neexistenci ega), jsou Zřeci Pravdy. Proto nebudou oklamáni (neskutečným zdáním dvojic a trojic). Tak zřete.

10

Without ignorance [about objects], **which is dense and abundant like darkness**, knowledge [about objects] cannot exist, and without knowledge [about objects] that ignorance cannot exist. Only the knowledge which knows [the non-existence of] that self [the ego-self] which is the base [of knowledge and ignorance], [by enquiring] 'To whom are that knowledge and ignorance?' **is** [true] knowledge.

Bez nevědomosti (o objektech), **jež je hutná a vydatná jako temnota**, nemůže existovat poznání (objektů), a bez poznání (objektů) nemůže existovat ona nevědomost. Jedině poznání, které zná (neexistenci) ono(ho) „já“ (ega), jež je základem (poznání a nevědomosti), (skrže zkoumání) „Komu se objevuje ono poznání a nevědomost?“, **je** (pravým) poznáním.

11

Knowing all else without knowing oneself [the ego], the knower **of the objects known** is nothing but ignorance; how instead can it be knowledge? When [the non-existence of] oneself [the knowing ego], who is the base of knowledge and ignorance, is known [through enquiry], both knowledge and ignorance will cease to exist.

Znát vše ostatní a neznat sebe sama (ego), toho, kdo **poznávané objekty** poznává, není nic než nevědomost; jak by to mohlo naopak být poznání? Je-li (skrže zkoumání) poznána (neexistence) nás samých (poznávajícího ega), jež je základem poznání a nevědomosti, poznání i nevědomost přestávají existovat.

12

That which is **completely** devoid of knowledge and ignorance [about objects] is [true] knowledge. That which knows [objects] cannot be true knowledge. Since Self shines without another to know or to be known by, It is the [true] knowledge; It is not a void [though devoid of both objective knowledge and ignorance]. Know thus.

To, co je **zcela** prosto poznání i nevědomosti (o objektech), je (pravým) poznáním. To, co poznává (objekty), nemůže být pravým poznáním. Jelikož Self září bez něčeho dalšího, co by poznávalo či tím bylo poznáváno, je (pravým) poznáním; To není nicota (ačkoli je to prosto jak objektivního poznávání tak nevědomosti). To znejte.

13

Self ['I am'], which is **clear** knowledge [*jnana*], alone is real. Knowledge of multiplicity is ignorance [*ajnana*]. Even this ignorance, which is unreal, cannot exist apart from Self, which is knowledge. The numerous ornaments are unreal; say, do they exist from the gold, which is real?

Jedině Self („já jsem“), jež je **čirým** poznáním (*džňánou*), je skutečné. Poznání rozmanitosti je nevědomostí (*adžňánou*). Ani tato nevědomost, jež je neskutečná, nemůže existovat mimo Self, jež je poznáním. Rozličné ozdoby jsou neskutečné; řekněte, existují mimo zlato, jež je skutečné?

14

Only if **that** first person [the ego or subject, 'I'] **in the form 'I am the body'** exists, will the second and third persons, 'you', 'he', 'she', 'this', 'that', etc.] exist. If, by one's scrutinising the truth of the first person, the first person is destroyed, the second and third persons will cease to exist and one's own nature which will then shine as one [and not as the three persons] will verily be the state of Self.

Alternatively: ' ... the second and third persons will cease to exist and the [real] first person which will then shine as the only one will indeed be Self, one's own state.'

Jedině pokud existuje **ona** první osoba (ego či subjekt, „já“) **ve formě „já jsem tělo“**, existují i osoby druhé a třetí („ty“, „on“, „ona“, „toto“, „tamto“, atd.). Když je první osoba zničena zkoumáním pravdy o první osobě, druhé a třetí osoby přestávají existovat a skutečným stavem Self je naše vlastní přirozenost, jež poté září jako jediné (a nikoli jako tři osoby).

Alternativa: „ ... druhé a třetí osoby přestávají existovat a (skutečná) první osoba, jež poté září jako jediné jedno, je skutečně Self, nám vlastní stav.“

15

The past and future exist depending upon the present, **which one daily experiences**; they too, while occurring, were and will be the present. Therefore, [among the three times] the present alone exists. Trying to know the past and future without knowing the truth of the present [i.e. its non-existence] is like trying to count without [knowing the value of the unit] one.

Minulost a budoucnost existují závisle na přítomnosti, **kterou denně zažíváme**; ony také, když nastaly či až nastanou, byly a budou přítomností. Proto (z těchto třech časů) existuje pouze přítomnost. Pokoušet se poznat minulost a budoucnost bez znalosti pravdy o přítomnosti (tj. o její neexistenci) je jako snažit se počítat bez (znalosti hodnoty) jedné.

16

On scrutiny, where is time and where is space, [where is anything] except 'we' [Self], **the clearly known existing Reality?** If we are the body, we shall be involved in time and space; but are we the body? Since we are [the same] one now, then and ever, [the same] one in space here, there and everywhere, we, the timeless and spaceless 'we' [Self], alone are.

Když zkoumáme, kde je čas a kde je prostor, (kde je cokoli) mimo „nás“ (Self), **jasně poznávanou existující Skutečnost?** Pokud jsme tělem, jsme zapleteni do času a prostoru; jsme však tělem? Jelikož jsme (stejným) jedním teď, potom a vždycky, (stejným) jedním v prostoru zde, tam a všude, jedině my, bezčasí a bezprostorová „my“ (Self) jsme.

17

To those who have not known Self and to those who have known [Self], **this body of flesh** is 'I'; but to those who have not known Self, 'I' is limited to the measure of the body, whereas to those who have known Self within the body [i.e., in the lifetime of the body], 'I' shines as the limitless Self. Know that this indeed is the difference between these two.

Těm, kdo neznají Self, i těm, kdo (Self) znají, je **toto tělo z masa** „já“; avšak pro ty, kdo neznají Self, je „já“ rozměry těla omezeno, zatímco pro ty, kdo v těle (tj. během života těla) znají Self, září „já“ jako toto neomezené Self. Vězte, že právě to je rozdílem mezi těmito dvěma.

18

To those who have not known [Self] and to those who have known [Self], the world **in front of us** is real; but to those who have not known [Self], the reality is limited to the measure of the world [i.e. to its names and forms], whereas to those who have known [Self], the reality shines devoid of [name and] form as the substratum of the world. Know that this is the difference between these two.

Těm, kdo neznají (Self), i těm, kdo (Self) znají, je tento svět **před námi** skutečný; avšak pro ty, kdo neznají (Self), je skutečnost omezena rozměry světa (tj. jeho jmény a tvary), zatímco pro ty, kdo znají (Self), září skutečnost prostá (jmen a) tvarů jako substrát světa. Vězte, že toto je rozdíl mezi těmito dvěma.

19

The argument as to which wins, fate or free-will, **which are different from each other**, is only for those who do not have knowledge of the root of fate and free-will [namely the ego, which is itself unreal]. Those who have known [the non-existence of] the self [the ego self], which is the one base of fate and free-will, have given them up [i.e. have given up both fate and free-will, and also the argument about them]. Say, will they get entangled in them again?

Spor o to, zda vítězí osud či svobodná vůle, **jež jsou vzájemně odlišné**, je pouze pro ty, kdo neznají kořen osudu a svobodné vůle (totiž ego, jež je samo neskutečné). Ti, kteří poznali (neexistenci) sebe sama (ega), jež je společným základem osudu i svobodné vůle, ti se jich vzdali (tj. vzdali se osudu i svobodné vůle, i sporu o nich). Řekněte, budou do nich ještě kdy zapleteni?

20

One's seeing God without seeing oneself, the seer **of the objects seen**, is but seeing a mental image. He who, by losing the base [the ego], sees Self, the source of himself, alone truly sees God, because Self is not other than God.

Zření Boha bez zření sebe sama, toho, kdo **zřené objekty** zří, je pouhým zřením mentálního obrazu. Jedině ten, kdo tím, že ztratil základ (ego), zří Self, zdroj sebe sama, skutečně zří Boha, neboť Self není od Boha odlišné.

21

If it be asked, 'What is the truth behind the many scriptures which speak of "oneself seeing oneself, **whom one thinks to be an individual soul**" and "seeing God"?' [the reply will be] 'Since oneself is one [and not two] and hence impossible to be seen, how is oneself to see oneself? And how to see God? To become a prey [to Him] is seeing [Him].'

Many scriptures speak of 'Self-realisation' and 'God-realisation' as the goals to be attained. However, those who comment upon such scriptures often misunderstand and misinterpret these terms, thereby creating confusion in the minds of aspirants. For instance, those who comment upon Kaivalya Navanitam generally misinterpret verse thirteen of chapter one by saying that one must first realise oneself (the individual soul) and then after that one must realise God. Therefore, in order to remove all the confusion that is created, when the terms 'Self-realisation' and 'God-realisation' are thus misunderstood, Sri Bhagavan explains their true import in this verse by saying that the ego cannot realise itself, nor can it realise God, all that it can do is to become a prey to God, in other words, to be destroyed. Hence, what is called 'realisation' or 'seeing' is in fact nothing but the destruction of the ego, and this alone is the real goal that aspirants should seek. Then in the next verse Sri Bhagavan teaches that the sole means to attain such realisation is to turn the mind inwards (through the enquiry 'Who am I?') and thus drown it in God, who shines within the mind as the light of consciousness.

Je-li vznesena otázka, „Co je pravdou v pozadí mnoha písem, mluvících o „jediném zřícím sebe sama, **jehož pokládáme za individuální duši**,“ a o „zření Boha“?“ (Odpověď zní:) „Jelikož jedinec je jeden (a nikoli dva), a tudíž není možné, aby byl zřen, jak by mohl jedinec zřít sebe sama? A jak zřít Boha? Zřít (Jeh) znamená stát se (Jeho) kořistí.“

Množství písem mluví o „Sebe-realizaci“ a „realizaci Boha“ jako o cílech, jichž má být dosaženo. Nicméně komentátoři těchto písem často těmto pojmům neporozuměli a překroutili je, čímž způsobili v myslích aspirantů zmatek. Například komentátoři Kajvalja Navanítam zpravidla chybně vykládají verš třináct první kapitoly, když říkají, že musíme nejprve realizovat sebe sama (individuální duši), a poté že musíme realizovat Boha. Proto aby Šrí Bhagaván odstranil všechny zmatky pocházející z tohoto mylného pochopení pojmů „Sebe-realizace“ a „realizace Boha“, objasňuje v tomto verši jejich pravý význam, řka, že ego nemůže realizovat sebe sama ani Boha a že jediné, co může, je stát se Jeho kořistí, čili jinými slovy být zničeno. Proto to, co je nazýváno „realizací“ či „zřením“, není ve skutečnosti nic než zničení ega, a toto jediné je skutečným cílem, který by měl aspirant sledovat. V následujícím verši Šrí Bhagaván učí, že jediným prostředkem k dosažení takové realizace je otočit mysl dovnitř (zkoumáním „Kdo jsem já?“) a tak ji utopit v Bohu, který září uvnitř myslí jakožto světlo vědomí.

22

Except by turning the mind inwards and drowning it in the Lord, who shines within that mind [as its substratum] lending light to the mind, **which sees everything**, how is it possible for the mind to know [or to meditate upon] the Lord? Consider thus.

Jak jinak, než otočením myslí dovnitř a jejím utopením v Pánu, který září uvnitř myslí (jako její substrát) a propůjčuje jí světlo, **jež vše zří**, bylo by pro mysl možné poznávat Pána (či meditovat o Něm)? To zvažte.

23

Since it is insentient, this body cannot [of its own accord] say 'I'. No one will say, 'In sleep [where the body does not exist] I do not exist'. After an 'I' rises [as 'I am the body'], all rises. Enquire with a keen mind 'Whence does this "I" rise?' **When enquired thus, it will disappear** [being found to be non-existent].

In this verse Sri Bhagavan speaks about three distinct things, namely [1] the body, which, being insentient, has no 'I'-consciousness, [2] the consciousness 'I' (Self) which exists even in sleep, where the body and all else do not exist, and [3] another 'I', after whose rising all else rises. Since this rising 'I' is clearly distinct from the body and from the 'I' which exists in sleep, Sri Bhagavan instructs us to enquire whence it rises, and in the link words he explains what will happen when we enquire thus. Then in the next two verses he reveals more about the nature of this rising 'I' and explains how it is distinct from the body and from Self, and yet at the same time assumes the properties of both. Being 'I'-consciousness, it is distinct from the body, which is insentient, and having the nature of rising and setting, it is distinct from Self, which neither rises nor sets. Nevertheless, it assumes the properties both of the body (namely rising and setting, being limited by time and space, etc.) and the Self (namely shining as 'I'). Thus this rising 'I', whose form is the feeling 'I am the body', is described as a knot (granthi) between Self, which is consciousness (chit) and the body, which is insentient (jada). This knot, which is known by various names such as mind, ego, individual soul and so on, can rise and endure only by grasping a body as 'I', and having grasped a body as 'I' it will wax more by feeding upon other forms, that is, by attending to second- and third-person objects. However, if it is sought for (attended to), it will take to flight, that is, it will be found to be non-existent. These properties of the ego are illustrated by the analogy given by Sri Bhagavan of the wayfarer who played a

prominent part in a marriage celebration. Though he belonged neither to the bride's party nor to the bridegroom's, he pretended to each party that he was an important member of the other. Thus for several days he feasted well, until finally both the parties began to make enquiries about him, whereupon he took to flight.

Jelikož je necitné, nemůže toto tělo (samo od sebe) říct „já“. Nikdo nebude tvrdit, „ve spánku (kdy neexistuje tělo) já neexistuji.“ Když vyvstane „já“ (jakožto „já jsem tělo“), vyvstane vše. Zkoumejte s pronikavou myslí „Odkud vyvstává toto „já“?“ **Takto zkoumáno, zmizí** (jsouc shledáno neexistujícím).

V tomto verši mluví Bhagaván o třech různých věcech, konkrétně (1) o těle, jež, jsouc necitné, nemá vědomí „já“, (2) o vědomí „já“ (Self), které existuje i ve spánku, kdy neexistuje tělo a vše ostatní, a (3) o dalším „já“, po jehož vyvstání vyvstává i vše ostatní. Jelikož toto vystupující „já“ je zjevně odlišné od těla i od „já“, které existuje ve spánku, pobízí nás Šrí Bhagaván, abychom zkoumali, odkud vystupuje, a v propojujícím textu (tučně, pozn. překl.) objasňuje, co se stane, když budeme takto zkoumat. V dalších dvou verších ještě více odhaluje přirozenost tohoto vystupujícího „já“ a vysvětluje, jak je odlišné od těla i od Self, ačkoli zároveň přebírá vlastnosti obou. Jsouc vědomím „já“, je odlišné od těla, které je necitné, a majíc v povaze vzcházení a zacházení, je odlišné od Self, které nevzchází ani nezachází. Nicméně přebírá vlastnosti jak těla (totiž vzcházení a zacházení, omezenost časem a prostorem, atd.), tak Self (totiž záření jako „já“). Proto je toto vystupující „já“, jehož formou je pocit „já jsem tělo“, popisováno jako uzel (gránthi) spojující Self, jež je vědomím (čit), a tělo, jež je necitné (džáda). Tento uzel, známý pod různými jmény jako mysl, ego, individuální duše apod., může vyvstat a přetrvávat jedině tak, že se zmocní těla jako „já“, a majíc tělo přivlastněné jako „já“ narůstá krmíc se na ostatních tvarech, to jest, všímajíc si objektů druhých a třetích osob. Avšak je-li po něm pátráno (je-li usilováno o zaměření na ně), uniká, to jest, je shledáno neexistujícím. Tyto vlastnosti ega jsou ilustrovány analogií, kterou poskytl Šrí Bhagaván, o tulákovi, který se vydával za významnou postavu na svatební oslavě. Ačkoli nepatřil ani ke společnosti nevěsty ani k ženichově, v každé z nich předstíral, že je důležitým členem té druhé. Takto po několik dní vybraně hodoval, dokud obě společnosti nakonec nezačaly zkoumat, kým je, načež se dal na útěk.

24

[Though] this insentient body cannot say 'I', [and though] existence-consciousness [*sat-chit*, Self] does not rise [or set], between these two rises an 'I' limited to the measure of the body [the 'I am the body'-consciousness]. Know that this is the knot between consciousness and the insentient [*chit-jada-gránthi*], and also bondage [*bandha*], the individual soul [*jíva*], subtle body [*sukshma sarira*], ego [*ahankara*] this mundane state of activity [*samsara*] and mind [*manas*].

(Ačkoli) toto necitné tělo nemůže říct „já“, (a ačkoli) existence-vědomí (*sat-čit*, Self) nevyvstává (a nezapadá), mezi těmito dvěma vyvstává „já“ omezené rozměry těla (vědomí „já jsem tělo“). Vězte, že toto je uzel spojující vědomí a necitné (*čit-džáda-gránthi*), a je také vázaností (*bandha*), individuální duší

(*džíva*), jemným tělem (*sukšma šaríra*), egem (*ahankára*), tímto pozemským stavem činnosti (*samsára*) či myslí (*manas*).

25

What a wonder it is! This ghostly ego which is devoid of form [i.e. which has no form of its own] comes into existence by grasping a form [a body]; grasping a form, it endures; feeding upon forms [second and third person objects] which it grasps [through the five senses], it waxes more; leaving one form, it grasps another form; [but] when sought for, it take to flight [i.e. it disappears, being found to be non-existent!] Know thus.

Jaký div! Toto přízračné ego prosté tvaru (tj., jež samo o sobě nemá žádný tvar) vstupuje do existence chápajíc se tvaru (těla); přetrvává, dokud tvar pevně drží; narůstá, živíc se tvary (objektů druhých a třetích osob), které drží (pomocí pěti smyslů); opustí-li jeden tvar, chápe se jiného tvaru; (avšak) je-li hledáno, uniká (tj. mizí, jsouc shledáno neexistujícím!). Tak vězte.

26

If the ego, **the root**, comes into existence, all else [the world, God, bondage and liberation, pain and pleasure, etc.] will come into existence. If the ego does not exist, all else will not exist. Verily, the ego is all! Hence, scrutinising 'What is it?' [in other words, 'Who am I, this ego?'] is indeed giving up all. Know thus.

In the previous verse Sri Bhagavan said that the ego will take to flight (cease to exist) when it is enquired into, and in this verse he says that the ego is all. Hence, enquiring into the ego is truly renouncing all.

Když ego, **kořen**, vstupuje do existence, vstupuje do existence i vše ostatní (svět, Bůh, vázanost a osvobození, bolest a potěšení, atd.). Když ego neexistuje, ani vše ostatní neexistuje. Opravdu, ego je vším! Proto zkoumání „Co je to?“ (jinými slovy, „Kdo jsem já, toto ego?“) je skutečně vzdáním se všeho. Tak vězte.

V předchozím verši Šrí Bhagaván prohlašuje, že ego uniká (přestává existovat), je-li zkoumáno, a v tomto verši říká, že ego je vším. Proto zkoumání ega je skutečně zřeknutím se všeho.

27

The state in which **this 'I'** [the ego], **which rises as if the first**, does not rise, is the state [indicated by the *mahavakya*]. 'We are That'. Unless one scrutinises the source [Self] whence 'I' rises, how to attain the loss of oneself, [the state] in which 'I' does not rise? And unless one attains [that non-rising of 'I'], say, how to abide in one's own state, in which one is That?

In this verse Sri Bhagavan emphatically asserts the truth that scrutinising the source of the ego (in other words, attending to Self) is the sole means by which one can destroy the ego and thereby abide as Self, the Reality.

Stav, v němž **toto** „já“ (ego), **které zdánlivě vystupuje jako první**, nevystupuje, je stavem (uváděným *mahávákjou*) „My jsme To“. Jak by bylo možné dosáhnout ztráty sebe sama, (stavu) v němž „já“ nevystupuje, aniž bychom zkoumali zdroj (Self), odkud „já“ vystupuje? A jak by bylo možné přebývat ve svém vlastním stavu, v němž jsme To, aniž bychom dosáhli (toto nevyvstávání „já“)?

V tom verši Šrí Bhagaván důrazně hájí pravdu, že zkoumání zdroje ega (jinými slovy, zaměření pozornosti k Self) je jediným prostředkem, jímž můžeme zničit ego a tak přebývat jako Self, Skutečnost

28

Just as one should dive in order to find something that has fallen into the water, so one should dive within with a keen [introverted] mind, [thus] controlling breath and speech, and know the rising-place of the ego, which rises **first**. Know this.

Stejně jako bychom se měli ponořit, chceme-li nalézt něco, co nám spadlo do vody, měli bychom se ponořit dovnitř s pronikavou (dovnitř stočenou) myslí, kontrolující (takto) dech i řeč, a poznat místo, odkud ego, jež vystupuje jako **první**, vzchází. To vězte.

29

Discarding the body as if a corpse, not uttering the word 'I' by mouth, but scrutinising with the mind diving inwards, 'Whence does this 'I' rise?' alone is the path of knowledge [*jnana marga*]. Other than this, meditating 'I am not this [body], I am That [*Brahman*]' may be [in some way] an aid, but can it itself be the enquiry [*vichara*]?

Zavržení těla jako by bylo mrtvolou, ne ústní pronášení slova „já“, ale zkoumání s myslí ponořenou dovnitř, „Odkud vystupuje toto „já“?“, to jediné je cestou poznání (*džňána márga*). Odlišný způsob, meditace „nejsem toto (tělo), jsem To (Brahman)“, může být (jistým způsobem) pomocí, mohlo by to však samo o sobě být zkoumáním (*vičárou*)?

30

Therefore, when the mind reaches the Heart by scrutinising within **in this manner**, 'Who am I?' he, 'I' [the ego or mind], bows its head in shame [i.e. it dies] and the One [the Reality] appears of its own accord as 'I-I' [I am I]. Although it appears, it is not 'I' [the ego]; it is the perfect Reality [*purna vastu*], the Reality which is Self.

Proto když mysl **tímto způsobem**, „Kdo jsem já?“, zkoumáním uvnitř dosáhne Srdce, pak jedinec, „já“ (ego či mysl), svésí v hanbě hlavu (tj. zemře) a Jedno (Skutečnost) se samo od sebe objeví jako „já-já“ (já jsem já). Ačkoli se objeví, není to „já“ (ego); je to dokonalá Skutečnost (*púrna vástu*), Skutečnost, jež je Self.

31

[After that Reality] **has surged up and appeared** [as 'I-I'], what single thing remains for him who thus enjoys the bliss of Self, which has risen on the destruction of himself [the ego], to do? Since he does not know anything other than Self, how to [or who can] conceive what His state is?

(Když se tato Skutečnost) **vzvedmula a objevila** (jako „já-já“), jaká sebemenší věc zůstává k udělení tomu, kdo takto užívá blaha Self, jež vyvstalo při zničení jeho samého (ega)? Jelikož nezná nic jiného než Self, jak by bylo možné (či kdo by mohl) pochopit, jaký je Jeho stav?

32

When the holy scriptures proclaim, 'Thou art That, **which is declared to be the Supreme**', instead of one's knowing and being oneself [through the enquiry] 'What am I?', to meditate 'I am That [the Supreme] and not this [the body, etc.]' is due to lack of strength [i.e. due to lack of maturity of mind]. For That indeed always shines as oneself.

Když svatá písma prohlašují, „Vy jste To, **jež je prohlašováno za Svrchované**,“ meditování „Já jsem To (Svrchované) a ne toto (tělo, atd.)“ namísto poznání sebe sama a bytí sebou samým (zkoumáním) „Kdo jsem já?“ je způsobené nedostatkem síly (tj. nedostatkem zralosti mysli). Neboť To skutečně vždy září jako my sami.

33

Besides that, it is a matter of ridicule to say either, 'I have not realised myself', or, 'I have realised myself'. Why? Are there two selves, one self to become an object known [by the other]? For 'I am one' is the truth which is the experience of everyone.

Krom toho, je směšné říkat buď „realizoval jsem sebe sama“ nebo „nerealizoval jsem sebe sama“. Proč? Jsou zde dvě já, aby se jedno já stalo objektem poznání (toho druhého)? Vždyť „já jsem jeden“ je pravdou, jež je zkušeností každého.

34

Instead of knowing – with the mind merging within – the Reality, which ever exists as the nature of everyone **and which is devoid of even a single thought**, and instead of firmly abiding [as that Reality], to dispute thus, 'It exists', 'It does not exist', 'It has form', 'It is formless', 'It is one', 'It is two', 'It is neither [one nor two]', is ignorance born of illusion [*maya*]. **Give up** [all such disputes]!

Namísto poznání – s myslí vlitou dovnitř – Skutečnosti, jež vždy existuje jako přirozenost každého **a jež je prostá i jen jediné myšlenky**, a namísto pevného spočívání (jako tato Skutečnost), přit se, „Existuje,“ „Neexistuje,“ „Má formu,“ „Je beztvářá,“ „Je jedna,“ „Je dvojí,“ „Není ani (jedna ani dvojí),“ je nevědomostí zrozenou z iluze (*máji*). **Zanechte** (všech těchto sporů)!

35

To know and to be – **with the mind subsided** – the Reality which is ever-attained, is the [true] attainment [*siddhi*]. All other *siddhis* are *siddhis* that are acquired in a dream; when one wakes up from sleep, will they be real? Will they who, by abiding in the true state, are rid of the false [state], be deluded [by *siddhis*]? Know **and be you** [the Reality].

Our present life in this world, our so-called waking state, is truly nothing but a dream occurring in the long sleep of Self-forgetfulness. Therefore, any occult powers [siddhis] that we may acquire in this dream will be found to be unreal when, by abiding in the true state of Self-knowledge, we wake up from the false state, the sleep of Self-forgetfulness.

Poznat Skutečnost a být – **s myslí utichlou** – Skutečností, jež je vždy dosažená, je (pravým) dosažením (*siddhi*). Všechny ostatní *siddhis* jsou *siddhis* získané ve snu; když se ze spánku probudíme, budou skutečné? Budou ti, kdo jsou přebýváním v pravém stavu zbaveni (stavu) klamného, oklamání (těmito *siddhis*)? Poznejte **a buďte vy** (Skutečnost).

Náš současný život v tomto světě, čili takzvaný bdělý stav, není opravdu nic jiného než sen objevující se během dlouhého spánku nedbalosti k Self. Proto jakékoli okultní síly (siddhis), jež můžeme v tomto snu získat, budou shledány neskutečnými, až se přebýváním v pravém stavu poznání Self z tohoto klamného stavu, spánku nedbalosti k Self, probudíme.

36

It is only if we think, **having illusion**, that we are the body, that meditating 'No [we are not the body], we are That [the Supreme]' may be a good aid for [reminding] us to abide as That. [However] since we are That, why should we for ever be meditating that we are That? Does [a man need to] meditate 'I am a man?'

Pouze když si myslíme, **jsouce v iluzi**, že jsme tělem, může být meditace „Ne, (my nejsme tělem), my jsme To (Svrchované)“ dobrou pomůckou k (upamatování na) přebývání jako To. (Nicméně) jelikož jsme To, proč bychom měli stále meditovat, že jsme To? (Potřebuje člověk) meditovat „já jsem člověk?“

37

Even the contention held that there is duality [*dvaita*] during practice [*sadhana*] – **which one attempts on account of ignorance** – and non-duality [*advaita*] after attainment is not true. Who else is one but the tenth man both while one is anxiously search [for the tenth man] and when one finds oneself [to be the tenth man]?

Ani zastávané tvrzení, že během praxe (*sádhany*) – **o kterou se snažíme z důvodu nevědomosti** – je zde dvojnost (*dvaita*), a po dosažení je zde nedvojnost (*advaita*), není pravdivé. Kým jiným jsme než oním desátým mužem, jak během našeho úzkostlivého hledání (desátého muže), tak když (jako desátého muže) nalézáme sebe sama?

38

If we are the doer of actions, **which are like seeds**, we shall have to experience the resulting fruit. But when, by enquiring 'Who is the doer of actions?' oneself is known, the sense of doership will disappear and the three *karmas* [*agamyā*, *sanchita* and *prarabdha*] will also fall away [since the ego, the doer of the actions and the experiencer of their fruit, will no longer exist]. **This indeed** is the state of liberation [*muktī*], which is eternal.

'Oneself' may here be taken to mean either the ego or Self, for if the ego (the doer) is known it will be found to be non-existent, while if Self is known it will be found to be the sole existence. In either case, the sense of doership (and of experienceship) will necessarily cease to exist.

Pokud jsme konajícími činů, **jež jsou jako semena**, budeme muset zakoušet výsledné ovoce. Když ale zkoumáním „Kdo je konající činů?“ poznáme sebe sama, pocit konatelství zmizí a tři *karmy* (*agámija*, *sánčita* a *prárabdha*) také odpadnou (neboť ego, konající činů i zakušitel jejich ovoce, již dále nebude existovat). **Toto je opravdu** stav osvobození (*muktí*), který je věčný.

„Sebe sama“ zde může být chápáno buď jako ego nebo jako Self, neboť pokud je poznáno ego (konající), je shledáno neexistujícím, zatímco pokud je poznáno Self, je shledáno jedinou existencí. V obou případech přestane pocit konatelství (a zažívatelství) existovat.

39

Only so long as one thinks **like a madman** 'I am a bound one', will thoughts on bondage and liberation remain. But when seeing oneself, 'Who is this bound one?' the eternally liberated and ever-attained Self alone will [be found to] exist. When the thought of bondage cannot remain, can the thought of liberation still remain?

Jen dokud si **jako blázni** budeme myslet „já jsem omezený“, budou přetrvávat myšlenky na vázanost a osvobození. Když ale zříme sebe sama, „Kdo je tímto omezeným?“, je jako jediné existující (shledáno) věčně osvobozené a vždy dosažené Self. Když nemůže přetrvávat myšlenka na vázanost, může přetrvávat myšlenka na osvobození?

40

If it is said, **according to the maturity of the mind**, that the liberation which is attained may be of three kinds, with form, without form, or with or without form, then I will say that liberation is [in truth only] the annihilation of the form of the ego which distinguishes [liberation] with form, without form, or with or without form. Know thus.

Je-li řečeno, **podle zralosti mysli**, že osvobození, jež je dosahováno, může být třech druhů, s formou, bez formy, či s formou nebo bez formy, já říkám, že osvobození je (vpravdě jediné) zničení formy ega, které rozlišuje mezi (osvobozením) s formou, bez formy, či s formou nebo bez formy. Tak vězte.

Závěrečná sloka *kalivenby*
složená Šrí Muruganarem

This work, *Ulladu Narpadu*, which the divine Sri Ramana composed and linked into one *kalivenba*, is the light that reveals the Reality.

Toto dílo, *Ulladu Narpadu*, jež složil a do *kalivenby* svázal božský Šrí Ramana, je světlem odhalujícím Skutečnost.